

[Busch-Jensen.]

værker, der var paa det Punkt, saaledes, at den højtærede Minister bekræftede det, jeg sagde i Gaar, at Begrebet og Ordene „almen Tillid“ stammer fra den Indflydelse, som Professor Hurwitz øvede paa Lovforslaget, inden det blev fremsat i Fjor.

Den højtærede Minister vendte sig voldsomt mod to Artikler af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen. Jeg har lagt Mærke til, at jo voldsommere den højtærede Minister tager fat, des mindre Bund er der i hans Udtalelser. Det vil ogsaa vise sig her. Dette Spørgsmaal om, hvordan Sagerne fremmes, hvordan Tiltale rejses eller frafalder, særlig over for de Kategorier af sigtede, som findes i Sønderjylland, har jo tidligere været drøftet foranlediget ved Bemærkninger til mig ved andre Lejligheder, men det lader til, at det kan være nødvendigt, at jeg gentager noget af det, jeg tidligere har sagt.

Jeg gav det Tilsagn som Minister i Fjor, at jeg vilde instruere Anklagemyndigheden om de Retningslinier, man i den høje Rigsdag ønskede fulgt for Tiltalerejsning og Tiltalefrafald. Det gjorde jeg. Det skete i et Cirkulære, som er nævnt mange Gange, af 11. August til Rigsadvokaten. Jeg har ogsaa sagt, hvorfor dette Cirkulære først er dateret 11. August, skønt Loven bærer Datoen 1. Juni. Der er den Forskel paa alle de Sager, som behandles efter Straffelovstillægget, og de Sager, som ellers beskæftiger Kriminalretten, at ved de normale Sager ved man paa Forhaand, hvorfor den og den sigtede er fængslet, og hvad det er, han sigtes for. Der kan der forholdsvis hurtigt tages Stilling til Sagerne. Men med hele den Mængde af Sager, som rejses efter Straffelovstillægget, hænger det saadan sammen, at man har maattet fængsle en Masse Personer og først bagefter skal til temmelig møjsommeligt at udrede, hvad hver enkelt har bedrevet.

Det kræver langvarige, indgaaende Politundersøgelser med Optagelse af Rapporter, og det har maattet gøres under særlig vanskelige Forhold. Da Loven traadte i Kraft, var Politiet desorganiseret. Man havde nok fra 11. Maj faaet Politiet samlet igen, men det varede lang Tid, inden man kunde faa opbygget Politiets Rammer. Og hvad man derefter kunde stille op med Sagernes Undersøgelse, var ogsaa begrænset, fordi man jo kun raadede over et vist Antal Kriminalbetjente, og at uddanne en Kriminalbetjent lader sig ikke gøre paa en Studs, det tager lang Tid. Men allerede den 11. August var der oplyst saa meget om

saa mange Forhold, at man havde en Baggrund for at give almindelige Retningslinier, og det er disse Retningslinier, som altsaa foreligger i Cirkulæret af 11. August. Jeg minder ogsaa om — hvad jeg tidligere har gjort i Anledning af Angreb paa dette Cirkulære —, at det er godkendt af samtlige mine daværende Kolleger som Minister. Jeg minder ogsaa om, at de tilhørte alle de større Partier, som er repræsenteret her i denne Sal.

Cirkulæret af 11. August slutter med Paalæg til Rigsadvokaten om at gøre en særlig Indstilling, for saa vidt angaar Sønderjylland. De sønderjyske Forhold var saa besværlige, de var for os saa fremmede, vi maatte have nøje Rede paa Arten og Omfanget af de forskellige Slags Soldatertjeneste, som var ydet. Det kunde ikke gøres paa en Studs. Man maatte foretage ikke blot Afhøringer af de sigtede for at faa det klaret op, man maatte foretage en Mængde Politiafhøringer rundt omkring paa deres Hjemsteder for at faa Rede paa, hvordan de havde optraadt over for den hjemmenværende Befolkning. Det var det, der blev afgørende for, hvilke Sigtelser der skulde rejses mod dem.

Forberedelsen til at give Retningslinierne for de sønderjyske Sager blev foretaget, og efter at jeg var fratraadt som Minister, kom Rigsadvokatens Reaktion paa Paalægget i Cirkulæret af 11. August i Form af en Indstilling; saa vidt jeg husker, er den dateret 23. November. Denne Indstilling om, hvilke Retningslinier der skulde lægges fast, fik Justitsministeren, og hvad skete der saa? Tog den højtærede Minister saa Sagen op og udsendte et Cirkulære til Rigsadvokaten? Nej, den højtærede Minister sagde tværtimod: nu lader jeg det ligge, for jeg har nedsat et Udvalg, som skal overveje Ændringer i Straffeloven, og hvad der kommer ud af det, vil jeg først se. Saa kom Udvalgets Betænkning — var det ikke i Slutningen af December eller i Begyndelsen af Januar? Hvad gjorde saa den højtærede Minister? Tog Ministeren saa Sagen op? Nej, den højtærede Minister vilde saa afvente, hvad der kom ud af det Lovforslag, som han agtede at fremsætte, og som ogsaa den 1. Februar blev fremsat her i det høje Ting. Hvad er der sket siden? I Dag skriver vi den 22. Maj. Jeg ved ikke, hvad der er sket. Jeg har ikke hørt om, at der endnu er kommet nogen Retningslinier. Jeg kan ikke vide, om de skulde være kommet, men sidst, da vi spurgte, om de var kommet, var de det ikke. Den højtærede Minister kan maaske nu oplyse, hvornaar disse Retningslinier er givet i et Cirkulære